Súd:	Správny súd v Bratislave
Spisová značka:	5S/75/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu:	0725101216
Dátum vydania rozhodnutia:	16. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Dana Jelinková Dudzíková, LL.M.
ECLI:	ECLI:SK:SpSBA:2026:0725101216.1

Uznesenie

Správny súd v Bratislave v právnej veci žalobkyne: A. B. C., D. E. XX, XXX XX D. E., IČO: 44 829 451, právne zastúpená: KVASŇOVSKÝ & PARTNERS | ADVOKÁTI s.r.o., so sídlom Prievozská 4, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 51 003 848, proti žalovanému: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka Slovenskej republiky, so sídlom Dobrovičova 12, 812 66 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo: 3771/2025-611, číslo záznamu: 13857/2025 zo dňa 09.06.2025, o návrhu žalobkyne na priznanie odkladného účinku správnej žalobe, takto

r o z h o d o l :

Správny súd v Bratislave návrh žalobkyne na priznanie odkladného účinku správnej žalobe zo dňa 18.08.2025 z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Správnou žalobou zo dňa 18.08.2025 doručenou Správnemu súdu v Bratislave (ďalej len „správny súd“) elektronicky toho istého dňa sa žalobkyňa domáha preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo: 3771/2025-611, číslo záznamu: 13857/2025 zo dňa 09.06.2025, ktorým ako odvolací orgán príslušný podľa § 5 ods. 3 písm. a) zákona č. 280/2017 Z. z. o poskytovaní podpory a dotácie v pôdohospodárstve a rozvoji vidieka a o zmene zákona č. 292/2014 Z. z. o príspevku poskytovanom z európskych štrukturálnych a investičných fondov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o poskytovaní podpory a dotácie"), a podľa § 58 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok"), v spojení s § 59 ods. 2 Správneho poriadku, potvrdil rozhodnutie Pôdohospodárskej platobnej agentúry (ďalej len „PPA“) č. 68462/2024/621-011 zo dňa 05.04.2024, ktorým bola žalobkyni uložená povinnosť vrátiť neoprávnenú platbu v sume 35 000,00 EUR (ďalej len „neoprávnená platba"), a povinnosť zaplatiť penále vo výške 0,1 % zo sumy 35 000,00 EUR, v zmysle § 31 ods. 4 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rozpočtových pravidlách"), za každý aj začatý deň omeškania s úhradou uloženého odvodu, počínajúc dňom nasledujúcim po dni vykonateľnosti rozhodnutia až do zaplatenia (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“).

2. Spolu so správnou žalobou (v bode IV.) žalobkyňa navrhla priznať správnej žalobe odkladný účinok s odôvodnením, že v dôsledku právnych účinkov napadnutého rozhodnutia je v súčasnosti od žalobkyne už priamo vymáhateľná peňažná suma zodpovedajúca časti nenávratného finančného príspevku (ďalej len „NFP“), nakoľko rozhodnutie je právoplatné a je spôsobilým exekučným titulom. Uvedené znamená, že PPA môže prakticky kedykoľvek vykonať exekúciu sumy 35 000 EUR spolu s príslušenstvom, čo vo výsledku predstavuje sumu presahujúcu výšku 50 000 EUR, čo bude pre žalobkyňu, ktorá medzičasom ukončila podnikateľskú činnosť ako samostatne hospodáriaci roľník (ďalej len „SHR“) likvidačné, a to s ohľadom na skutočnosť, že je matkou maloletého F. C. a potrebuje zabezpečovať základné životné potreby celej svojej rodiny (vrátane potrieb maloletého). Začatie výkonu exekúcie bude mať za následok celkom zjavný a neprimeraný zásah do základného spoločenského fungovania rodinnej bunky žalobkyne. Z hľadiska konkretizácie predpokladov na priznanie odkladného účinku

žalobkyňa zdôraznila, že samotná skutočnosť, že PPA ku dňu podania tejto správnej žaloby nezačala exekučné vymáhanie, by nemala byť spravodlivým a náležitým dôvodom pre nepriznanie odkladného účinku správnej žaloby, a to okrem iných, práve aj z dôvodu, že podanie správnej žaloby je časovo limitované 2- mesačnou lehotou, kým návrh na vykonanie exekúcie pre PPA na základe právoplatného a vykonateľného administratívneho rozhodnutia je takmer neobmedzený na najbližších 10 rokov. Inými slovami, skutočnosť, že exekúcia nie je začatá ku dňu podania tejto žaloby, nemôže z hľadiska zmyslu a účelu odkladného účinku znamenať nesplnenie predpokladu – priamo hroziacej ujmy. Podporne v tejto súvislosti žalobkyňa poukázala na súdne konanie vedené na správnom súde pod sp. zn. 8S/28/2024, v rámci ktorého PPA už začala exekučné vymáhanie voči účastníkovi, a to po niekoľkých týždňoch od doručenia uznesenia správneho súdu, ktorým bol návrh na priznanie odkladného účinku zamietnutý. So súhlasom žalobcu v konaní so sp. zn. 8S/28/2024 žalobkyňa priložila aj upovedomenie o začatí exekúcie. Ďalej, pokiaľ ide o konkrétnu nenapraviteľnú ujmu, ktorá by žalobkyni mala vzniknúť, uviedla že, svoju podnikateľskú činnosť ako SHR musela ukončiť, následne na čo sa zamestnala v obchodnej spoločnosti ProJob s.r.o., Štúrová 1432/12, 94901 Nitra, IČO: 52 132 773, na pracovnej pozícii náborár, pričom na tejto pracovnej pozícii, žalobkyňa aktuálne dosahuje čistý netto príjem vo výške 745,84 EUR, čo uviedla, že preukazuje priloženou výplatnou páskou za mesiac jún 2025. Okrem uvedeného je žalobkyňa spoločnou a nerozdielnou dlžníčkou, spolu so svojim manželom F. C. (rovnaké krstné meno ako maloletý syn) vo vzťahu k peňažnému ústavu Tatra banka, a.s. a to z titulu načerpaného hypotekárneho úveru, ktorý aktuálne spoločne splácajú. Žalobkyňa sa teda pri výlučnom čistom finančnom príjme zo závislej činnosti vo výške 745,84 EUR, podieľa na splácaní hypotekárneho úveru v mesačnej splátke 146,30 EUR ako aj na zabezpečovaní štandardných životných nákladov, s ohľadom najmä na zabezpečenie štandardných životných potrieb maloletého F. C., ktoré sa pohybujú v rozsahu medzi 350-450 EUR/ mesačne. V prípade začatia výkonu rozhodnutia PPA, by sa v dôsledku exekúcie prostredníctvom zrážok zo mzdy, dostala pod hranicu životného minima, bez možnosti uspokojovania iných elementárnych životných potrieb. V prípade začatia exekúcie na majetok žalobkyne, vzhľadom na výšku vymáhanej čiastky, pripadá do úvahy aj exekúcia predajom nehnuteľnosti žalobkyne, v dôsledku čoho priamo nastáva ohrozenie jednej zo základných elementárnych životných potrieb, v podobe bývania žalobkyne a jej rodiny.

3. Žalovaný sa k návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe vyjadril v podaní zo dňa 15.12.2025, v ktorom uviedol, že ponecháva priznanie odkladného účinku na úvahu správnemu súdu s tým, že z pohľadu žalovaného je verejný záujem v tomto prípade ochrana riadneho a zákonného nakladania s finančnými prostriedkami Európskej únie a štátneho rozpočtu. Administratívny spis bol doručený súdu dňa 19.12.2025.

4. Podľa § 184 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) podanie správnej žaloby nemá odkladný účinok, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

5. Podľa § 185 písm. a/ SSP, správny súd môže, ak osobitný predpis neustanovuje inak, na návrh žalobcu a po vyjadrení žalovaného uznesením priznať správnej žalobe odkladný účinok, ak by okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy hrozila závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom.

6. Podľa § 188 SSP, ak správny súd návrhu žalobcu nevyhovie, uznesením ho zamietne.

7. Podľa uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 18. 6. 2024, sp. zn. I. ÚS 326/2024 (body 17 a 19): „Rozhodnutie o priznaní alebo nepriznaní odkladného účinku správnej žalobe podľa § 185 SSP nie je rozhodnutím vo veci samej a následky z neho plynúce nie sú konečné a nezmeniteľné, a možno preto konštatovať, že takéto rozhodnutie je zákonom konštruované ako rozhodnutie dočasnej povahy (m. m. III. ÚS 468/2018, I. ÚS 158/2020, I. ÚS 132/2022, I. ÚS 135/2022, II. ÚS 457/2022, III. ÚS 231/2024, IV. ÚS 181/2024). Posúdenie splnenia podmienok na priznanie odkladného účinku správnej žaloby je zásadne vecou konajúceho správneho súdu, pričom k prieskumu reálnej existencie týchto podmienok nie je ústavný súd oprávnený... Inštitút odkladného účinku správnej žaloby je koncipovaný predovšetkým ako dočasná procesná ochrana žalobcu pred okamžitým výkonom pre neho nepriaznivého rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy, ak sú na to splnené

zákonom vyžadované podmienky. Ide teda o výnimočný inštitút, ktorého účelom je ochrániť adresáta verejnej správy pred prípadnými neodstrániteľnými negatívnymi následkami aktov verejnej správy za kumulatívneho splnenia podmienky, že priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom."

8. Zákonným predpokladom rozhodnutia správneho súdu o priznaní odkladného účinku správnej žalobe je návrh žalobcu, ktorým tvrdí, že okamžitým výkonom napadnutého rozhodnutia alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy mu hrozí závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok. Je výlučne na žalobcovi, aby označil zákonné dôvody hrozby vymedzené v § 185 SSP, a zároveň má tieto dôvody nielen uviesť, ale niektorý z týchto dôvodov musí správnemu súdu preukázať tak, aby bolo zrejmé, že nepriznanie odkladného účinku žalobe je spôsobilé reálne privodiť závažnú ujmu, hospodársku či finančnú škodu, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok. Preukázať existenciu hrozby závažnej ujmy je povinnosťou žalobcu. Nie je potrebné preukazovať, že k ujme (či inému zákonom definovanému negatívnemu následku) už reálne došlo, postačuje preukázanie hrozby, že táto ujma nastane a dosiahne zákonom požadovanú intenzitu (závažná ujma, značná hospodárska alebo finančná škoda, vážny nenapraviteľný následok). Hrozba závažnej ujmy musí byť navyše priama a nesmie ísť len o hypotetickú možnosť. Tiež nesmie byť nepatrná, ale musí mať závažný dopad (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Sžsk/17/2018 z 30. mája 2018, bod 8).

9. Správny súd poukazuje tiež na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 132/2022-11 z 03.03.2022, bod 11 podľa ktorého: „Možnosť priznania odkladného účinku správnej žalobe rozhodnutím správneho súdu je plne ovládaná dispozičnou zásadou. Podanie návrhu na priznanie odkladného účinku nie je viazané na žiadnu lehotu. Žalobca môže podať takýto návrh najskôr so správnou žalobou, či už ako jej súčasť, alebo samostatne, a najneskôr do konečného rozhodnutia správneho súdu (pozri § 187 ods. 3 SSP). Návrh na priznanie odkladného účinku má v zásade povahu podania vo veci samej (§ 55 ods. 2 SSP). Okrem všeobecných náležitostí podania (§ 57 SSP) by mal návrh obsahovať aj dostatočnú identifikáciu dôvodu na priznanie odkladného účinku v zmysle písm. a) alebo b) § 185 SSP. Pri dôvode týkajúcom sa písm. a) § 185 SSP by pritom mal navrhovateľ (žalobca) dostatočne vymedziť aj konkrétny dôvod a skutkové okolnosti s ním spojené. Od tohto vymedzenia nakoniec závisí vo veľkej miere aj rozhodnutie správneho súdu a rozsah jeho odôvodnenia. (pozri aj Baricová, J., Fečík, M., Števček, M., Filová, A. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava : C. H. Beck, 2018, s. 924, 926 až 927 a 934)."

10. Správny súd sa zaoberal dôvodmi uvedenými v návrhu žalobkyne pre priznanie odkladného účinku správnej žalobe. V prvom rade žalobkyňa poukázala na potenciálnu možnosť vymáhateľnosti uloženej peňažnej pohľadávky voči nej ako dlžníkovi, keďže napadnuté rozhodnutie je právoplatné a vykonateľné, a teda je spôsobilým exekučným titulom. Ďalej žalobkyňa poukázala na svoju aktuálnu nepriaznivú finančnú situáciu z dôvodu ukončenia podnikateľskej činnosti a zabezpečovania základných životných potrieb rodiny, vrátane starostlivosti o maloletého syna a splácania hypotekárneho úveru. Tieto tvrdenia bez ďalšieho, nie sú osvedčením tvrdenej hrozby závažného účinku rozhodnutia žalovaného. V rovine hypotetickosti zostáva tvrdenie žalobkyne o vymáhateľnosti napadnutým rozhodnutím uloženej peňažnej povinnosti, a to aj napriek tomu, že žalobkyňa poukázala na prípad vedený pred správnym súdom, kedy už malo byť súdnym exekútorom vydané upovedomenie o začatí exekúcie. Žalobkyňa síce uviedla skutkové tvrdenia týkajúce sa jej osobných a majetkových pomerov, avšak tieto nepodložila žiadnymi relevantnými dôkazmi.

11. Žalobkyňa priložila k návrhu faktúru Agrofarma, s.r.o., Nižný Orlík 83, Svidník č. 12072018 zo dňa 16.07.2018 na 3000 EUR a doklad o jej zaplatení, ďalej lízingové zmluvy 4315700119 a 4315700120 uzavreté s Unicredit Leasing Slovakia, a.s., Šancová 1/A, Bratislava, IČO: 35 730 978 dňa 15.10.2018 s poslednou riadnu leasingovou splátkou dňa 05.10.2023. Ďalej predložila výpis z účtovného programu žalobkyne za rok 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, dve faktúry z roku 2021, jednu z roku 2022 týkajúce sa nákupu dobytka a splátky pracovného stroja, rodný list maloletého F. C., oznámenie Tatra banka, a.s. adresované F. C. o výške mesačnej splátky 146,30 EUR, výplatnú pásku žalobkyne za jún 2025 o výplate 1340,84 EUR. Vo vzťahu k týmto dôkazom správny súd uvádza, že tieto neposkytujú správnemu súdu hodnoverný obraz o finančnej situácii žalobkyne. Doklady o nákladoch na podnikanie za roky 2018-2022 sú irelevantné vo vzťahu k preukázaniu majetkovej situácie žalobkyne ku dňu podania žaloby. Žalobkyňa

predložila súdu výplatnú pásku, z ktorej vyplýva, že má stabilný príjem, pričom údaje o príjmoch manžela a výdavkoch na domácnosť súdu nepredložila.

12. Na základe vyššie uvedeného správny súd sumárne uzatvára, že žalobkyňa dostatočne nevymedzila a následne ani neosvedčila existenciu hrozby závažnej ujmy, značnej hospodárskej škody či finančnej škody, prípadne iného vážneho nenapraviteľného následku, vyžadovaného zákonom, keďže svoje tvrdenia neprecizovala a ani ničím nepodložila. Žalobcovi v konaní podľa § 185 písm. a) SSP prislúcha povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkazná, teda povinnosť svoje tvrdenia komplexne, riadne a dostatočne preukázať, pričom v tomto prípade nedošlo ani k riadnej artikulácii či vymedzeniu dôsledkov napadnutého rozhodnutia na žalobkyňu a k osvedčeniu existencie zákonom predvídaných následkov rozhodnutia.

13. Správny súd poukazuje aj na ďalší predpoklad priznania odkladného účinku správnej žalobe, ktorým je osvedčenie, že jeho priznanie nie je v rozpore s verejným záujmom. Podľa nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 479/2017-44 „verejný záujem možno vymedziť ako záujem, resp. záujmy, ktoré by bolo možné označiť za obecné či verejné, a je tak spojený s činnosťami, ktorých výsledkom je čo najväčší prínos pre maximálny počet subjektov. Osobný záujem je úzko spojený s produktmi, aktivitami alebo cieľmi, ktoré sleduje jednotlivec pre vlastný profit. Nejde teda o prospech, ktorý je vytváraný a využívaný všetkými, alebo väčšinou členov príslušnej spoločnosti alebo skupiny obyvateľov. Osobný záujem reprezentuje finančné i nefinančné záujmy jednotlivca, zamerané na zvyšovanie jeho individuálneho prínosu.“ Správny súd uvádza, že žalobkyňa sa k splneniu tohto predpokladu žiadnym spôsobom nevyjadrila. Podľa názoru správneho súdu nie je splnený ani tento zákonný predpoklad, pretože verejný záujem, ktorý z prejednávanej právnej veci možno vyvodiť, spočíva v riadnom hospodárení s verejnými rozpočtovými prostriedkami.

14. Správny súd na základe vyššie uvedeného podľa § 188 SSP návrh žalobkyne na priznanie odkladného účinku správnej žalobe zamietol.

15. Toto uznesenie prijal senát Správneho súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 v spojení s § 147 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná kasačná sťažnosť [§ 439 ods. 2 písm. e) SSP].